

L'ENTREVISTA

Montse Castellà

cantautora

"La cultura i la natura ens han de traure d'aquesta situació"

TORTOSA *Silvia Berbis*

Pregunta: Quants quilòmetres ha fet amb la seua furgoneta verda?

Resposta: 63.000 en un any i mig.

P: Com és viatjar en furgoneta? Còmode, sostenible, hippy...

R: Les tres coses, però sobretot et dona sensació de llibertat, d'independència. Jo sempre he sigut de filosofia furgonetera.

P: Representa un trencament en la seua vida?

R: Jo més aviat crec que és una confirmació, la decisió d'abocar-me de ple en la vida que volia portar, una evolució natural. Jo sempre m'he considerat músic, però ho compaginava amb el periodisme, i arriba un moment en què allò que t'aporta el 25% del sou no et pot ocupar el 75% del cap, i d'un temps que jo necessitava per viatjar, per compondre, per cantar... Potser va ser un salt al buit, però, si creus en el paraigudes que portes, saltes. Mai ja m'ho deia: "Busca una faena que t'agradi i deixaràs de treballar".

P: Tant el periodisme com la música són vies per comunicar i també ho poden ser per reivin-

dicar? Quina li és més fàcil per comunicar i quina per reivindicar?

R: Crec que qualsevol missatge amb música entra millor. Clar que és una via més complicada, perquè imposa més condicionants, a banda de l'espai, com ara el ritme, la prosòdia...

P: *Gèminis* és una fusió entre periodisme i música?

R: Vaja! La veritat és que sí. De fet, vaig descobrir *Gèminis* a través de la premsa, quan vaig cobrir un cicle de conferències que feien al Centre del Comerç de Tortosa per homenajar la generació del 52, amb Vergés, Massip, Salvat, Zoraida i Pérez Bonfill. I ara, el disc, sí, d'alguna manera és la conjuncció de dos camins principals que s'han unit.

P: Què n'hauríem d'aprendre, d'aquella revista, els que fem premsa?

R: L'autenticitat, la cultura de l'esforç, el treball de camp, el compromís, que ara està més difuminat, el punt romàntic de la faena i el sentit de l'humor. Penseu que, per exemple, Massip agafava el tren i es plantava al cafè de Gijón de Madrid per escoltar Goitisolo, Cela, Aleixandre... ho apuntava i després ho explicava. Per l'època, eren valents, uns savis intel·lectuals i

Montse Castellà parla d'injustícies i d'esperança en el darrer disc. / DASSOY

'Gèminis' és el tercer disc de Montse Castellà, i està inspirat en la revista homònima fundada el 1952 per Gerard Vergés i Jesús Massip. Esperança, dignitat, pau, revolució i humilitat són els temes de capçalera. Dissabte 4 de febrer, a les 22 hores, el presenta a l'auditori Felip Pedrell. Part de la taquilla es destinarà a l'ONG Justícia i Pau, presidida per Arcadi Oliveres, que serà al concert i a les 18.30 h farà una conferència sobre economia alternativa i sostenible.

rurals.

P: Els ha agradat el seu *homenatge* musical?

P: Algú d'ells m'ha dit que els he ressuscitat. És un honor poder fer un cafè a casa seua i parlar de l'humà i del diví.

P: En una època de crisi com aquesta, la música, o la cultura en general, creu que és vista com a més prescindible per la gent?

R: Potser per a algú que té dificultats per arribar a final de mes passa a un segon terme, però jo crec que és precisament la cultura i la natura les que ens

hem de traure d'aquesta situació. Perquè, quan et vols evadir, on vas?

P: Què hi guanya, econòmicament, amb la venda d'un CD?

R: Varia molt en funció de si jo mateixa el venc o si el distribueix la discogràfica.

P: Què hi guanya emocionalment, en un concert?

R: Rebo sempre molt més del que dono. Veuré la gent, o els teus nebots, que canten amb tu i t'aplaudeixen, et fa sentir un agraïment molt gran, cap a la gent i cap a la vida. ■

L'EBRE

NÚMERO
520

DIVENDRES
27 DE
GENER
DEL 2012